

Szeghalmi Polgármesteri Hivatal

5520 Szeghalom, Szabadság tér 4-8.

Tel.: 66/371-611., Fax: 66/371-623.

Iktatószám: 10-22/2016.

JEGYZŐKÖNYV

a

Szeghalom Város Önkormányzat

Képviselő – testületének

2016. augusztus 20-án tartott ünnepi üléséről

Szeghalmi Polgármesteri Hivatal

5520 Szeghalom, Szabadság tér 4-8.

Tel.: 66/371-611., Fax: 66/371-623.

Iktatószám: 10-22/2016.

JEGYZŐKÖNYV

Készült: Szeghalom Város Képviselő-testületének 2016. augusztus 20-án tartott ünnepi üléséről a Művelődési, Sport-és Szabadidő Központ termében.

Jelen vannak: Macsári József polgármester, Dr. Farkas József polgármester, Ács Zsolt, Elek Ferencné, Kovács Tibor, Hegyesi Zsuzsanna, Bartis Márton Takács Istvánné Jenei Krisztián testületi tagok, dr. Pénzely Erika jegyző, Hauser Ildikó kulturális referens, Díszpolgári címben részesülő Bencze Lászlóné Dr. Mező Judit, valamint a meghívott vendégek, jegyzőkönyv-vezető: Bojtor Éva

1. sz. napirend: Megemlékezés államalapító Szent István királyról, Díszpolgári cím ünnepélyes keretek közötti átadása

Előadó: Macsári József

Hauser Ildikó kulturális referens: Tisztelettel köszönti az ünnepi testületi ülésen megjelenteket. Köszönti az ünnepeltet Bencze Lászlóné Dr. Mező Judit, a megjelent képviselő-testületi tagokat, intézményvezetőket, és minden kedves megjelentet. Felkéri Macsári József polgármester urat, hogy mondja el ünnepi köszöntőjét.

Macsári József polgármester: Tisztelettel köszönti az ünnepi képviselő-testületi ülésen megjelenteket. Köszönti a képviselő- testület tagjait, és minden kedves vendéget. Megállapítja, hogy az ünnepi testületi ülés határozatképes és az ülést megnyitja. Augusztus 20-ai állami ünnep alkalmából ünnepi beszédjében megemlékezik az államalapító Szent István királyról és az Új kenyér ünnepéről. (Az ünnepi beszéd teljes anyaga a jegyzőkönyvhöz mellékelve.)

Hauser Ildikó kulturális referens: Megköszöni polgármester úr ünnepi köszöntőjét. Felkonferálja az ünnepi program keretén belül a meghívottakat. Ismerteti a kitüntetett személy elmúlt évi munkásságát. Bencze Lászlóné dr. Mező Judit 1933-ban született Szeghalmon. A zene és az ének mindennapos volt a család életében, hiszen nemcsak a szülők, a gyermekek is játszottak egy vagy több hangszeren. Szülei, nagyszülei nagyban hozzájárultak Szeghalom kulturális és vallási fejlődéséhez. A kis Judit már 10 éves énekel a szeghalmi kórusban, 14 évesen folytatta zenei tanulmányait a tarhos majori Wenckheim-kastélyban létrehozott bentlakásos iskolában, ahol Kodály Zoltán népdalon alapuló zenei nevelési elvei alapján folyt

az oktatás. Itt került először kapcsolatba a népdalgyűjtéssel, mikor is az igazgató feladatul adta a karácsonyi szünetre hazautazó diákoknak, hogy gyűjtsenek minél több népdalt. Judit családtagjait kérdezte meg, és a dalokat egy füzetben jegyzetelte le, melyet később folyamatosan bővített. Ez az iskola végleg az zenei pálya irányába terelte. 1951-ben tett érettségi vizsgája után, felvételt nyert a Zeneakadémia karvezető és középiskolai ének-zene tanári szakára. Zeneakadémiai évei alatt vendéghallgatóként részt vett Kodály Zoltán népzenei előadásain, valamint már a Népművészeti Intézet állandó külső munkatársaként az MTA-n működő Népzene kutató Csoportnak is végzett gyűjtőmunkát. 1953. januárjában házasságot kötött Bencze Lászlóval, egykori tarhosi diáktársával, aki mindenben segítette felesége munkáját. Novemberben megszületett kislányuk, Judit. 1956-ban a debreceni Zeneművészeti Szakiskolába jön tanítani, később családjával le is költözik Debrecenbe, innen még néhányszor járt Szeghalomra és Füzesgyarmatra gyűjteni, de később két kislány megszületése után, egy időre szünetelteti ezt a munkát. Mikor gyermekei nagyobbak lettek, ismét több feladatot tudott vállalni. Zenei versenyeken zsűrizett és felkérték a püspökladányi citerazenekar zenei vezetésére, mely rövidesen országos hírűvé nőtte ki magát. A csoporthoz, mely később felvette a Sárréti Népi Együttes nevet, többször látogatott el a Magyar Rádió, és felvett anyagot több alkalommal is sugározta a rádió. Gyűjtései anyagából összesen két frott kötetet adtak ki, az első *A ladányi torony tetejébe* című kötet, melyeknek kirobbanó sikere lett. Ezt követte a *Szivárványos az ég alja – Bihari Népdalok* című kötet. Későbbi években a gyűjtőútjain készült felvételek hanganyagát több is cd-n kiadták. 1982-ben a debreceni tanítóképzőbe kérte át magát főállásban, következő évben a Kossuth Lajos Tudományegyetem néprajz szakán szerzett doktori címet. A kutató 1987-ben vonult nyugdíjba. Pályája során gyűjtötte, kutatta és tanította a népdalokat. Kodály tanítványaként a tiszántúli népzene kutatója és jó ismerője lett. A Szeghalmi Sárrét Népdalkör és a Sárrét Száztagú Együttes egyik fő szakmai segítője volt. Számos kiadvánnyal, tanulmánnyal és tanítómunkával viszi tovább és folyamatosan élteti a Sárrét népzenei értékeit.

Macsári József polgármester: Bencze Lászlóné Dr. Mező Juditnak gratulál és átadja részére a Díszpolgári címmel járó díszoklevelet és plakettet kifejezve elismerését.

Bencze Lászlóné Dr. Mező Judit kitüntetett: Tisztelettel megköszöni polgármester úrnak és a képviselő- testületnek ezt a címet. Nagyon-nagy dolog számára ez az elismerés.

Macsári József polgármester: Befejezésül megköszöni mindenkinek a jelenléte és az ünnepi testületi ülést lezárja.

K.m.f.

Macsári József
polgármester

dr. Pénzely Erika
jegyző

**Szeghalom Város Önkormányzat
Képviselő-testülete**

5520 Szeghalom, Szabadság tér 4-8.
Tel.: 66/371-611., Fax: 66/371-623.

JELENLÉTI ÍV

a

Képviselő- testület 2016. augusztus 20-án üléséről.

1. Macsári József polgármester

2. Dr. Farkas József alpolgármester

3. Ács Zsolt

4. Bartis Márton

5. Elek Ferencné

6. Hegyesi Zsuzsanna

7. Jenei Krisztián

8. Kovács Tibor

9. Takács Istvánné

[Handwritten signatures and initials for items 1-9]

*plus volt
de
nem írták
ala!*

Dr. Pénzely Erika jegyző

Valastyánné Győri Piroska aljegyző

[Handwritten signature for Dr. Pénzely Erika]
.....
.....

Augusztus 20-i ünnepség

Szombat 10 óra

Könyvtár

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A mai napon a múltra szeretnénk emlékezni, a múltra szeretnénk büszkék lenni: a kezdetet jöttünk ünnepelni. Eljöttünk, hogy megünnepeljük azokat, akik előttünk jártak az úton, s annyi balszerencse és nehézség között, oly sok vizály után életük munkájával felépítették, vérük árán

megtartották, szeretetükkel újra és újra megújították hazánkat, Magyarországot és a bennünket hordozó közösséget, a magyar nemzetet.

S nem utolsó sorban azért jöttünk, hogy erőt merítsünk, hogy lelkesüljünk. Hiszen erre a múltra – minden bűne, hibája és balszerencséje mellett – erre a sikeres múltra érdemes büszkének lennünk!

Tisztelt Ünneplő Közönség!

Gyakran mondjuk: nehéz napokat élünk. S bizony, igazunk is van, ha a mindennapi megélhetés egyre szorongatóbb gondjaira, vagy a közélet egyre parázsassabb küzdelmeire gondolunk, és a politikusok ismét tőlünk kérnek, várnak áldozatokat.

Ha végignézünk az előttünk járók életén, láthatjuk, hogy az élet soha nem volt könnyű. Szent István

életének jelentős részét a fegyveres harc töltötte ki. Több véres háború élet-halál harcában kellett győznie. Győzött, mert ő mérte fel helyesen az erőviszonyokat, s mert ő tudta végül összefogni a nemzetet.

Szent István műve valami teljesen újnak a kezdete: a magyar állam évezredes útjának kiindulópontja. Azóta sok minden történt: harcok szegélyezték ezt az utat. Ám a túlélés idejét leszámítva a lényeges dolgok

mégis a béke idején történtek. Az a nagy kérdés, hogy a békét miként használjuk? Gyarapodunk-e, gazdagodunk-e? Többek, jobbak, igazságosabbak leszünk-e, mint az előttünk járó, a várost felépítő nemzedékek? És mit hagyunk utódainkra? Tovább tudjuk-e adni a hazaszeretetet, az anyanyelvet? Lesznek-e vívmányok, alkotások, melyekre majd azt mondhatják az utánunk jövők, amikor az

**augusztusi napfényben róva a város
utcáit épp úgy szemlélődnek: ezt
azért nagyon jól csinálták!**

**Mégis, ezeket a kérdéseket újra és
újra fel kell tennünk, hiszen
ugyanazon kérdések ezek,
amelyekre minden nemzedéknek
felelnie kellett és felelnie kell.
Felelnünk kell mindannyiunknak,
mint emberséges embereknek, smint
közösségnek, mint szeghalmiaknak,
mint a magyar nemzet részeinek,**

mint Európa polgárainak, mint a Föld lakóinak.

Kívánom mindannyiuknak, hogy lelkesítsen mindenkit az elődök példája, kivált Szent Istváné. Lelkesítsen azért, hogy megláthassuk a jót a jelenünkben, s azt követhessük. Követhessük úgy, hogy megtaláljuk a dicsőbb jelen és jövő útjait!

Köszönöm szíves figyelmüket.

Bencze Lászlóné dr. Mező Judit 1933-ban született Szeghalmon. A zene és az ének mindennapos volt a család életében, hiszen nemcsak a szülők, a gyermekek is játszottak egy vagy több hangszeren. Szülei, nagyszülei nagyban hozzájárultak Szeghalom kulturális és vallási fejlődéséhez. A kis Judit már 10 éves énekel a szeghalmi kórusban, 14 évesen folytatta zenei tanulmányait a tarhos majori Wenckheim-kastélyban létrehozott bentlakásos iskolában, ahol Kodály Zoltán népdalon alapuló zenei nevelési elvei alapján folyt az oktatás. Itt került először kapcsolatba a népdalgyűjtéssel, mikor is az igazgató feladatul adta a karácsonyi szünetre hazautazó diákoknak, hogy gyűjtsenek minél több népdalt. Judit családtagjait kérdezte meg, és a dalokat egy füzetben jegyzetelte le, melyet később folyamatosan bővített. Ez az iskola végleg az zenei pálya irányába terelte. 1951-ben tett érettségi vizsgája után, felvételt nyert a Zeneakadémia karvezető és középiskolai ének-zene tanári szakára. Zeneakadémiai éve alatt vendéghallgatóként részt vett Kodály Zoltán népzenei előadásain, valamint már a Népművészeti Intézet állandó külső munkatársaként az MTA-n működő Népzene Kutató Csoportnak is végzett gyűjtőmunkát.

1953. januárjában házasságot kötött Bencze Lászlóval, egykori tarhosi diáktársával, aki mindenben segítette felesége munkáját. Novemberben megszületett kislányuk, Judit.

1956-ban a debreceni Zeneművészeti Szakiskolába jön tanítani, később családjával le is költözik Debrecenbe, innen még

néhányszor járt Szeghalomra és Füzesgyarmatra gyűjteni, de később két kisfia megszületése után, egy időre szünetelteti ezt a munkát. Mikor gyermekei nagyobbak lettek, ismét több feladatot tudott vállalni. Zenei versenyeken zsűrizett és felkérték a püspökladányi citerazenekar zenei vezetésére, mely rövidesen országos hírűvé nőtte ki magát. A csoporthoz, mely később felvette a Sárréti Népi Együttes nevet, többször látogatott el a Magyar Rádió, és felvett anyagot több alkalommal is sugározta a rádió.

Gyűjtései anyagából összesen két írott kötetet adtak ki, az első *A ladányi torony tetejébe* című kötet, melyeknek kirobbanó sikere lett. Ezt követte a *Szivárványos az ég alja – Bihari Népdalok* című kötet. Későbbi években a gyűjtőútjain készült felvételek hanganyagát több is cd-n kiadták.

1982-ben a debreceni tanítóképzőbe kérte át magát főállásban, következő évben a Kossuth Lajos Tudományegyetem néprajz szakán szerzett doktori címet.

A kutató 1987-ben vonult nyugdíjba. Pályája során gyűjtötte, kutatta és tanította a népdalokat. Kodály tanítványaként a tiszántúli népzene kutatója és jó ismerője lett. A Szeghalmi Sárrét Népdalkör és a Sárrét Száztagú Együttes egyik fő szakmai segítője volt. Számos kiadvánnyal, tanulmánnyal és tanítómunkával viszi tovább és folyamatosan élte a Sárrét népzenei értékeit.